

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.II.20.480/2026/3.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A végrehajtást kérő: végrehajtást kérő (cím1)

A végrehajtást kérő jogi képviselője:
dr. Mogyorósi Mihály ügyvéd (cím2)

Az adós: adós (cím3)

Az adós jogi képviselője: dr. Szám Zoltán ügyvéd (cím4)

Az eljárás tárgya: végrehajtás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
végrehajtást kérő

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Kaposvári Törvényszék 2.Pkf. 20.794/2025/11.

Az elsőfokon eljáró közjegyző neve és a határozat száma:
dr. Dorn Anita közjegyző 43017/Ü/70432/2021/3.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Dr. U. K. közjegyző a szám1 számú fizetési meghagyással kötelezte kötelezett és adós kötelezetteket, hogy fizessenek meg végrehajtást kérő jogosult részére 887.795 forint kártérítést és késedelmi kamatát.

[2] A közjegyző az 5. és 6. sorszámú végzésekben megállapította, hogy mindkét kötelezett vonatkozásában 2021. március 4-én beállt a kézbesítési fikció, mivel a részükre megküldött fizetési meghagyás „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, így az kézbesítettnek minősül. A 7. és 8. sorszámú végzésével megállapította, hogy a fizetési meghagyás 2021. március 20-án jogerőre emelkedett. Ezt követően 2021. május 6-án 43017/Ü/70432/2021/2. szám alatt végrehajtási lapot állított ki adós adóssal szemben.

[3] Az adós 2025. június 5-én kézbesítési kifogást terjesztett elő, előadta, hogy a fizetési meghagyásban feltüntetett cím5 szám alatti címen soha nem lakott, így tudomást sem szerzett arról, hogy vele szemben fizetési meghagyásos eljárás folyt, arról a végrehajtói letiltásból értesült. Kérte, hogy a közjegyző a fizetési meghagyást helyezze hatályon kívül és a végrehajtási lapot saját hatáskörben vonja vissza. A kézbesítési kifogás előterjesztése vonatkozásában igazolási kérelmet is előterjesztett, amelyben előadta, hogy a végrehajtói letiltásról történt tényleges tudomásszerzést követően haladéktalanul előterjesztette a kézbesítési kifogását.

Az első- és másodfokú határozat

[4] A közjegyző 16. sorszámú végzésével a kézbesítési kifogásnak és igazolási kérelemnek helyt adott, megállapította, hogy a fizetési meghagyásnak a címzett részére történő kézbesítése nem volt szabályszerű volt. Erre tekintettel a fizetési meghagyás jogerőre emelkedését megállapító 8. számú végzését hatályon kívül helyezte, majd a 43017/Ü/70432/2021/3. számú végzésével a végrehajtási lapot visszavonta.

[5] A közjegyző 43017/Ü/70432/2021/3. számú végzése ellen a végrehajtást kérő által benyújtott fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó határozatot hozott.

[6] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közjegyző az irányadó anyagi és eljárási jogszabályok helyes alkalmazásával jogszerűen rendelkezett a végrehajtási lap visszavonásáról.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős végzés ellen a végrehajtást kérő felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben - tartalma szerint - jogszabálysértésre hivatkozással kérte annak hatályon kívül helyezését és a végrehajtási lap visszavonásának mellőzését. Kérte továbbá a jogerős végzés végrehajthatóságának felfüggesztését.

[8] Felülvizsgálati kérelmével együtt engedélyezés iránti kérelmet is előterjesztett, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (1) bekezdés a) és d) pontjára alapítva.

[9] Sétrelmezte, hogy az eljáró közjegyző nem vizsgálta a kézbesítési kifogás határidejének elmulasztását, az adós közlése alapján döntött, megsértve ezzel a Pp. 110. § (2) bekezdésében foglaltakat. Nem tudta gyakorolni az alapvető eljárási jogát, amely körülmény a Pp. 409. § (1) bekezdésének d) pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezését indokolja.

[10] Álláspontja szerint a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének érdekében iránymutatást igényel a közjegyző és a bíróságok egymásnak ellentmondó intézkedése.

[11] Megítélése szerint az alábbi kérdések állásfoglalást igényelnek:

- végrehajtási kifogásnak vagy kézbesítési kifogásnak minősül-e az adós 2025. június 30-i beadványa,
- a közjegyző felülbíráhatja-e a járásbíróság végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott visszautasító végzését, amelynek ellenében visszavonta a végrehajtási lapot,
- alapos kézbesítési kifogás a végrehajtási lap visszavonásához vagy a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás miatt az eljárás perré alakulásához vezet-e,
- a közjegyző köteles-e értesíteni a másodfokú bíróságot a perről,
- perré alakulás esetén a felperes a fizetési meghagyásban megjelölt követelésre vagy annak a végrehajtás során befolyt összeggel csökkentett részére kérjen marasztalást,
- a járásbíróság köteles-e értesíteni a törvényszéket, ha az ügy törvényszéki hatáskörbe tartozik.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[13] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) az alapvető rendelkezések között a 9. §-ában rendelkezik arról, hogy azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Vht. eltérően nem szabályoz, a Pp. szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek az általános szabályait kell alkalmazni.

[14] A Vht. 224. § (1) bekezdése a végrehajtható okiratok és a végrehajtás során hozott bírósági határozatokkal szembeni fellebbezés és más jogorvoslatok előterjesztésének határidejére, a határidők elmulasztása miatt benyújtható igazolásra, valamint általában a jogorvoslatokkal összefüggő egyéb eljárási kérdésekre ugyancsak a Pp. rendelkezései megfelelő alkalmazását írja elő.

[15] Az eljárásban elsődlegesen irányadó Vht. Negyedik Rész Jogorvoslatok cím alatt ugyanakkor tételesen meghatározza a XV. Fejezetében a végrehajtás elrendelésével, a XVI. Fejezetében a végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslatokat. Felülvizsgálati kérelem előterjesztését kizárólag a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban engedi meg a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött [Vht. 214. § (1) bekezdés].

[16] A jelen eljárás tárgyát képező felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat nem tartozik az előbb említett körbe, ezért – a Vht. szabályai szerint – a felülvizsgálatára nincs lehetőség.

[17] A Kúria a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a Pp. rendelkezései alapján a jogerős végzés felülvizsgálattal támadható-e.

[18] Az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról 2025. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 153-161. §-ai módosították a Pp.-nek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseit. A Módtv. 243. § (4) bekezdése értelmében a módosított tartalmú szabályok 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. (2) bekezdés b) pontja alapján a 2026. január 1-jén vagy azt követően meghozott jogerős határozatok - így a 2026. március 18-án kelt jogerős végzés - felülvizsgálatára a módosított rendelkezések alkalmazandók [Kúria Pfv.I.20.089/2026/4.].

[19] A másodfokú eljárásban végrehajtási lapot visszavonó végzést helybenhagyó határozat született, ami a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján tárgya lehet a felülvizsgálatnak.

[20] A végrehajtási lap visszavonása iránti kérelem ugyanis a végrehajtás elrendelése elleni jogorvoslatként, annak a helyzetnek az orvoslására és korrigálására szolgál, amikor a bíróság (jelen esetben a közjegyző) törvénytörtő módon rendelte el a végrehajtást. A végrehajtási lapot visszavonó határozat ezért a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 33. § d) pontja értelmében a végrehajtás érdemi befejezéséhez vezet, következésképp az ügy érdemében hozott jogerős végzésnek minősül.

[21] A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzések esetén a Pp. 407. § f) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha azt törvény egyéb esetben kizárja. Ez a szabály lényegében megegyezik a Pp. 2025. december 31-ig hatályos 407. § (1) bekezdésének e) pontjával, miszerint nincs helye felülvizsgálatnak abban az esetben, ha azt törvény kizárja.

[22] A Kúriának a Pp. hivatkozott módosítása előtti következetes gyakorlata szerint ide kell érteni azt az esetet is, amikor a felülvizsgálatot törvény rendelkezései – jelen esetben a Vht. szabályai – nem teszik lehetővé [Pfv.II.20.307/2023/2., Pfv.II.20.519/2023/4., Pfv.II.20.543/2023/2.]. A Kúria ezt a gyakorlatot a Pp. 2026. január 1-jétől hatályos rendelkezései tekintetében is irányadónak tekinti [Kúria Pfv.II.20.296/2026/2.].

[23] A Pp. 407. § f) pontja alapján kizárt felülvizsgálat esetén a módosult szabályok értelmében, a végrehajtást kérőnek lehetősége volt a Pp. 409. § (2)-(3) bekezdése alapján a felülvizsgálat engedélyezését kérni a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében és a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A további, a 409. § (1) bekezdésében megjelölt engedélyezési okokra alapítva azonban a felülvizsgálat engedélyezése nem kérhető a Pp. 407. § f) pontja alapján kizárt felülvizsgálat esetén.

[24] A végrehajtást kérőnek a joggyakorlat továbbfejlesztésére [409. § (1) bekezdés a) pont második fordulata] és a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre [Pp. 409. § (1) bekezdés d) pont] alapított engedélyezési kérelme ezért érdemben nem volt vizsgálható.

[25] A lehetővé tett engedélyezési okok közül a végrehajtást kérő a joggyakorlat egysége érdekében történő engedélyezésre hivatkozott, kérelme ebben a körben volt érdemi elbírálásra alkalmas.

[26] A Kúria kiemeli, hogy Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH2020. 366.].

[27] A végrehajtást kérő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, figyelemmel arra, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott, a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti [Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Pfv.II.20.497/2024/2., Pfv.II.21.065/2024/2., Pfv.II.20.329/2026/6.].

[28] A Kúria hangsúlyozza: felülvizsgálat engedélyezése nem pusztán annak a lehetőségét teremtheti meg a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy az egyedi ügyben sérelmezett esetleges téves ítéleti döntés érdemben vizsgálható, és ezáltal a jogsérelem orvosolható legyen. Az engedélyezés lehetőségével – a Pp.-ben részletesen szabályozott esetek fennálltakor – a felvetett jogkérdésekben történő egységes jogértelmezés, ezáltal a kiszámítható, egységes ítélkezés, ezen keresztül pedig a jogbiztonság biztosítása a jogintézmény célja azokban az ügyekben, amelyek a Pp. hatályos rendelkezései miatt a felülvizsgálat kizártsága folytán egyébként nem juthatnak el a Kúria elé, így ezen ügyek tekintetében nem tudna érvényesülni a Kúriának a Magyarország Alaptörvénye 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységesítő funkciója. Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben nem elegendő a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát bemutatni, azt kell előadni, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatát az engedélyezési ok miatt indokolja (Kúria Gfv.VI.30.197/2024/4., Pfv.II.20.681/2025/2.).

[29] Hangsúlyozza azt is, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat (Gfv.V.30.039/2023/10.).

[30] Az engedélyezési ok tekintetében alapvető feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges [Kúria Pfv.V.20.826/2021/2.]. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kúria Gfv.V.30.042/2023/2., Gfv.V.30.273/2023/4.].

[31] A végrehajtást kérő által megfogalmazott kérdések az engedélyezés szempontjából nem tekinthetők elvi jelentőségűnek. Azok nem egy, az ügy érdemét érintő jogszabály rendelkezésének jogegységi szempontú értelmezésével, az alkalmazandó norma feltárandó alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze, hanem állásfoglalást igényelnek az ügy érdemében és iránymutatást eljárási kérdésekben. A Kúria azonban az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálhatja [Kúria Pfv.VI.20.975/2024/2.].

[32] Kiemeli a Kúria, hogy önmagában a fél részére értelmezést igénylő, de az egyedi ügyön túl nem mutató kérdések nem tekinthetők elvi jelentőségű jogkérdésnek, így a kizárt felülvizsgálat engedélyezését nem alapozhatják meg [Kúria Gfv.VI.30.308/2024/2., Pfv.II.21.037/2025/2.].

[33] A fentiekén túl, a Pp. 409. § (2) bekezdése értelmében, ha a felülvizsgálatnak a 407. § f) pontja alapján nincs helye, a Kúria akkor engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy

érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt.

[34] A Pp. 413. (1) bekezdés ca) pontja előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell - többek között - azokat az okokat, amelyek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését.

[35] A Kúria – a 2025. december 31-ig a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatóban szabályozott – előbbi engedélyezési okot értelmezve úgy foglalt állást, hogy az akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.II.21.100/2022/2., Pfv.V.21.274/2022/2., Pfv.V.20.124/2024/2.). Ennél az engedélyezési oknál tehát be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni (Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2., Pfv.V.20.992/2021/3., Pfv.I.20.307/2021/2., Gfv.III.30.043/2026/4.).

[36] Olyan másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírói döntések alapozzák meg az engedélyezési okot, amelyek az adott jogkérdésben egymástól eltérően foglaltak állást, ezért az azok által bemutatott széttartó bírói gyakorlat igényli a Kúria iránymutatását [Kúria Gfv.II.30.252/2025/3.].

[37] A végrehajtást kérő a fenti szempontoknak megfelelő, széttartó joggyakorlat bemutató határozatokra nem hivatkozott. Annak a körülménynek, hogy a végrehajtást kérő megítélése szerint a közjegyző végzése és a jogerős határozat egymásnak ellentmondó, az engedélyezés körében nincs relevanciája, ugyanis ahogyan arra már utalt a Kúria, az engedélyezés során az egyedi ügyben hozott bírósági határozatok jogszerűsége nem vizsgálható.

[38] A végrehajtást kérő más indokát nem adta annak, hogy milyen okból véli a joggyakorlatot széttartónak, illetve miben látja a jogegység megbomlásának veszélyét.

[39] A Kúria a joggyakorlat egysége érdekében előterjesztett kérelemben elvi jelentőségű jogkérdés felvetése és a széttartó gyakorlat bemutatása hiányában nem látott módot az engedélyezési kérelem befogadására, következésképp a felülvizsgálatot megtagadta [Pp. 411. § (1) bekezdés].

[40] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az engedélyezés iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerint 15.000 forint, amely a végrehajtást kérő terhén marad [Pp. 83. § (1) és (5) bekezdés]

[41] A Kúria a kérelmet a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

A joggyakorlat egysége érdekében előterjesztett kérelemben elvi jelentőségű jogkérdés megjelölése és a széttartó gyakorlat bemutatása hiányában nincs mód a felülvizsgálat engedélyezésére.

Budapest, 2026. június 3.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró